

Arrest

nr. 290 872 van 22 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten. Zij komt op 22 december 2016 het Rijk binnen op basis van een visum type D en dient 23 mei 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 oktober 2018 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoekster beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 28 maart 2019 met nummer 219 114 weigert de Raad de verzoekende partij als vluchteling te erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.3. Op 15 april 2019 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 21 augustus 2019 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.4. Op 1 oktober 2019 dient verzoekster een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 24 januari 2020 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.5. Op 5 oktober 2020 dient de verzoekster een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 31 maart 2021 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Tegen deze beslissing dient verzoekster beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 268 787 van 22 februari 2022 vernietigt de Raad de beslissing van de commissaris-generaal.

1.6. Op 21 oktober 2022 wordt verzoekster gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Tamil machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

1.7. Op 20 december 2022 neemt de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Sri Lankaanse nationaliteit, bent u Tamil van etnische origine en bent u een hindoe. U bent daarnaast afkomstig uit het dorp Tettathivu, in Kaluwanjukudi te Batticaloa (Mattakalappu). U voltuigde het middelbaar onderwijs in Sri Lanka. Binnen uw familie was niemand betrokken bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Op 11 september 2008 huwde u met de Tamil man P. V. (O.V. (...), CGVS (...). Uw echtgenoot werkte als landbouwer en verbouwde groenten en chilipepers. U was steeds een huisvrouw. Uw zoon S. werd geboren op 30 juni 2009. U vernam van uw echtgenoot dat zijn jongere broer R. zich aansloot bij de LTTE, Karuna afdeling, in het verleden. U hebt uw schoonbroer nooit ontmoet en er is geen nieuws meer van hem sedert lange tijd. Sinds 2006 of 2007 steunde uw echtgenoot de LTTE. Hij voorzag hen van kledij en voedsel. Dit gebeurde echter voor uw huwelijk en u bent niet goed op de hoogte van de exacte activiteiten van uw man. Nadat Karuna zich afsplitste van de LTTE en in zee ging met de Singalese overheid, werd er actief gezocht naar voormalige LTTE'ers en hun aanhangers. Zo kwam ook uw echtgenoot in het vizier. Omdat uw echtgenoot ervan verdacht werd de LTTE eerder te hebben gesteund, werd hij gedwongen zich te melden in het Karuna STF kamp te Settimalayam in de loop van 2009. Daar diende hij een register te ondertekenen. Naar aanleiding van de problemen die uw echtgenoot lokaal kende, pendelde hij heen en weer tussen Colombo en Batticaloa. In Colombo was hij onbekend en had hij geen moeilijkheden met de Singalese overheid. Hij werkte als arbeider voor Singalezen en leerde Singalees spreken. U zelf hebt nooit in Colombo gewoond. In april of mei 2009 werd uw echtgenoot door leden van de Karunagroep thuis opgeroepen om naar het kamp te komen. Daar werd uw echtgenoot opgepakt en opgesloten. Na zes à tien dagen werd uw echtgenoot omwille van mishandelingen in detentie gehospitaliseerd in het ziekenhuis van Kaluwanjukudi. Hij was gewond aan de schouder en het dijbeen. Na een twaalfal dagen werd uw echtgenoot ontslagen uit het hospitaal. Omwille van aanhoudende problemen met de Karunagroep verliet uw echtgenoot Sri Lanka vanuit Colombo in juni 2010. Hij bereikte via Turkije Griekenland, waar hij een tijdje verbleef en veel moeilijkheden kende. U reisde niet mee met uw echtgenoot toen, omdat uw zoon slechts één jaar oud was op dat ogenblik en de reis te moeilijk zou zijn voor het kleine kind. Na het vertrek van uw echtgenoot bleef u achter te Tettathivu waar u met uw moeder en uw zoon woonde. Ook uw broer woont nog steeds met zijn gezin in Kaluwanjukudi. U had vaak telefonisch contact met uw echtgenoot. Af en toe kreeg u thuis bezoek van leden van de Karunagroepering in burger. Zij vroegen naar uw echtgenoot en controleerden ook uw mobiele telefoon naar contacten met uw man. U ontkende te weten waar hij was en telkens u telefonisch contact had met uw man wiste u de gegevens. Op uw verjaardag in 2013 kreeg u opnieuw bezoek van drie kerels op een motorfiets. Ze gaven u een klap in het gezicht om u te dwingen te vertellen waar uw man bleef. U zwoer op het hoofd van uw kind niet te weten waar hij was. Hierna doorzochten ze het huis, maar troffen niets aan dat naar uw man kon leiden. Uw echtgenoot arriveerde in België en diende hier een eerste verzoek om internationale bescherming in op 20 februari 2012. Hij werd in 2015, bij zijn vijfde verzoek om internationale bescherming, erkend als vluchteling. Toen uw echtgenoot een verblijfskaart bekwam voor België in 2016, zetten uw echtgenoot en u alles in het werk zodat u uw echtgenoot hier in België kon vervoegen. U verkreeg uw Sri Lankaanse officiële paspoort op 25 april 2016.

Op 21 december 2016 verliet u samen met uw zoon Sri Lanka. U arriveerde hier de volgende dag en uw echtgenoot haalde u op. Uw echtgenoot is in België lid van een Tamil vereniging. Zo neemt uw echtgenoot deel aan herdenkingsdagen voor de gesneuvelde Tamil martelaren in het Sri Lankaanse conflict. U bent niet actief voor deze vereniging. Uw dochter N. werd geboren op 3 oktober 2017 in Brugge. U diende hier een eerste verzoek om internationale bescherming in op 23 mei 2018. Het was niet uw eigen keuze om een verzoek in te dienen, maar omdat u en uw echtgenoot moeilijk behuizing vonden in België werd u hiertoe aangezet door het Centrum voor het Algemeen Welzijn. Bij uw terugkeer naar Sri Lanka vreest u vervolging door leden van Karuna. Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: uw Sri Lankaanse paspoort en dat van uw zoon, een kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart, uw huwelijksakte en een vertaling daarvan, het geboortebewijs van uw dochter, een kopie van de Belgische verblijfskaart van uw echtgenoot, een kopie van postafgiftebewijzen, een foto van uw echtgenoot tijdens een manifestatie van de Tamil vereniging in België.

Op 30 oktober 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw problemen omwille van de beweerde banden van uw man met de LTTE allerm minst aannemelijk wist te maken. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), dewelke de beslissing van het CGVS inhoudelijk bevestigde op 28 maart 2019.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 15 april 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U geeft daarbij aan dat uw man u en uw kind(eren) vlak na aankomst heeft verlaten en een nieuwe relatie heeft. Jullie zouden nog niet officieel gescheiden zijn, maar nu heeft u geen verblijfplaats meer en vreest u dat uw verblijfskaart hier niet verlengd wordt. Verder geeft u aan dat uw regio van herkomst door de huidige situatie niet meer veilig is. Ten slotte vreest u dat u en de kinderen bij eventuele terugkeer bekritiseerd en gediscrimineerd zullen worden omdat u zonder man terugkeert. U legt geen documenten neer ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming. Op 23/08/2019 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). U tekende hier geen beroep tegen aan.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 1 oktober 2019 een derde verzoek om internationale bescherming in. Uw ex-echtgenoot zou ondertussen hertrouwd zijn en u en uw kinderen hebben problemen met jullie verblijfsvergunning. U verklaart bij terugkeer naar Sri Lanka weer problemen te krijgen wegens de problemen van uw ex. U zou éénmaal deelgenomen hebben aan een activiteit binnen de Tamildiaspora. Ter ondersteuning legt u volgende documenten neer: een verklaring van Samusocial, verklaringen afgelegd voor en door CAW Brugge (o.a. een psychologisch attest) en een foto. Op 24/01/2020 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. U tekende hiertegen geen beroep aan.

Zonder België te verlaten hebben diende u op 05/10/2020 een vierde verzoek in. Uw huwelijksperikelen zetten zich voort. Uw echtgenoot zou met een andere vrouw gehuwd zijn en met haar een kind hebben. Uw man zou zich agressief naar u gedragen en u bedreigen. Wegens de problemen die uw ex-man in Sri Lanka had, kunt u niet terug naar Sri Lanka. Ook zou uw terugkeer naar Sri Lanka niet praktisch zijn, daar uw kinderen hier studeren. Ter ondersteuning van uw vierde verzoek legde u een aantal documenten neer: uw echtscheidingsdocumenten (u verklaart tegen uw wil gescheiden te zijn), schoolattesten van uw kinderen, een klacht die u bij de Belgische politie indiende wegens het gedrag van uw ex en een brief van uw advocaat. Na het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stuurde uw advocaat nog een schrijven met daarbij rekeninguittreksels, waaruit blijkt dat uw ex alimentatie betaalt en een vonnis van de familierechtbank waarin uw ex gedwongen wordt tot deze betaling. Op 01/04/2021 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. U tekende beroep aan bij de RvV tegen deze beslissing. Uw advocaat legde hierbij een aantal arresten, documenten in verband met het principe van gezinseenheid, rapporten in verband met personen met banden met de LTTE en een vonnis van de rechtbank met betrekking tot het contact tussen uw ex-man en uw kinderen neer. In zijn arrest nr. 259395 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS. De RvV stelde dat er nieuwe elementen naar voren waren gekomen die mogelijk van die aard zijn om aan te tonen dat de eerdere beslissingen inzake het verzoek om internationale bescherming anders zouden zijn geweest indien deze elementen bij de eerdere beoordelingen zouden hebben voorgelegen. Deze elementen wijzen volgens de RvV op een verhoogde kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij waardoor er in casu op redelijkerwijze kan aangenomen worden dat het voor verzoekende partij moeilijk is om op zelfstandige wijze al de elementen aan te reiken die betrekking hebben op haar vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of haar risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omwille van het profiel van de vader van de kinderen, de ex-partner van verzoekende partij bij een terugkeer naar Sri Lanka. De Raad bracht tevens in herinnering dat de beoordeling van de vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige

schade een toekomstgericht onderzoek vereist. Nu het verzoek om internationale bescherming ook betrekking heeft op twee minderjarige kinderen moest zowel uit het onderzoek als uit de motieven van de bestreden beslissing duidelijk blijken waarom de kinderen de status van de moeder volgen en niet de status van hun vader. Hierna verklaarde het CGVS op 11/07/2022 uw verzoek ontvankelijk. U werd gehoord door het CGVS. Tijdens dit onderhoud herhaalt u dat u niet kan terugkeren naar Sri Lanka omwille van de problemen van uw ex-man, met name zijn betrokkenheid bij de LTTE. U vreest dat u en uw kinderen bij terugkeer problemen zouden hebben met de overheid omwille hiervan. Voorts woont u al lang in België en wilt u uw leven hier verderzetten. Ook voor uw kinderen zou het moeilijk zijn om een leven op te bouwen in Sri Lanka, ze zijn immers geïntegreerd in België en leerden de taal hier. U haalt tevens aan dat niemand in Sri Lanka op de hoogte is van uw scheiding. U en uw kinderen zouden maatschappelijke en familiale problemen hebben in Sri Lanka indien u daar als gescheiden vrouw zou leven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Uit de neergelegde documenten en uw verklaringen blijkt dat u relationele problemen en huiselijk geweld hebt meegemaakt en in het schrijven van uw advocaat d.d. 30/11/2020 is sprake van een gestabiliseerde psychologische toestand na eerdere pogingen tot zelfdoding. Uzelf verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud geen problemen te hebben met uw mentale en fysieke gezondheid (CGVS, p. 2). U legde evenmin documenten neer die wijzen op een actuele bijzondere procedurele nood die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt, zo legde u geen recente medische of psychologische attesten voor. Het CGVS wijst tevens op het rustige verloop van het onderhoud en de goede kwaliteit van de interactie. Zo werd u tijd aangeboden om tot rust te komen toen u emotioneel werd en waren de vragen duidelijk voor u (CGVS, p. 5, 7). Op het einde van het onderhoud verklaarde u dat u alles openlijk had kunnen vertellen, dat het zeer ontspannend was voor u om alles uit te leggen en dat u geen zaken meer wou toevoegen (CGVS, p. 7).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw verklaring dat u **bij terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen wegens de problematiek van uw ex-man, met name zijn betrokkenheid bij de LTTE**, dient te worden verwezen naar uw eerste verzoek om internationale bescherming waar u dit reeds aanhaalde. Uw ingeroepen vrees werd toen ongeloofwaardig bevonden, wat in beroep ook nog bevestigd werd. Nu verwijst u enkel in de meest algemene termen naar dezelfde situatie, zonder dat u hierbij nieuwe elementen aanhaalt of documenten voorlegt die een ander licht op uw verklaringen zouden werpen. Het simpelweg herhalen van dezelfde elementen zonder aan te duiden waar het CGVS het bij zijn beoordeling bij het verkeerde eind had, is dan ook onvoldoende. Het CGVS wenst er tevens op te wijzen dat uw ex-man V. P. in 2015 bij zijn vijfde verzoek om internationale bescherming erkend werd als vluchteling omwille van de toenmalige situatie bij terugkeer van Tamils afkomstig van het oosten van Sri Lanka. De betrokkenheid van uw ex-man bij de LTTE werd bij geen van zijn verzoeken als geloofwaardig beoordeeld, waardoor uw herhaalde bewering problemen te vrezen bij terugkeer omwille van de betrokkenheid van uw ex-man bij de LTTE niet overeind blijft. Het feit dat u door jullie relatieproblemen mogelijk minder makkelijk toegang had tot informatie met betrekking tot uw ex-man is niet relevant gezien de ongeloofwaardigheid van het vermeende profiel van uw ex-man.

Voorts verwijst u naar uw status van **gescheiden vrouw**. U verklaarde dat niemand in Sri Lanka weet dat u gescheiden bent en dat **scheiden een schande is voor de familie volgens de Sri Lankaanse cultuur** (CGVS, p. 5).

Gevraagd hoe u denkt dat uw familie zou reageren als u zou zeggen dat u gescheiden bent, zei u slechts dat uw moeder een hartaanval kreeg toen ze te weten kwam dat u problemen had in het gezin en dat u

zich niet kan voorstellen wat er zou gebeuren als u zegt dat u gescheiden bent (CGVS, p. 4). Er dient echter op gewezen te worden dat u niet op objectieve wijze een verband hebt aangetoond tussen de hartaanval van uw moeder en het nieuws dat zij vernam over uw toenmalige huwelijksproblemen. Zelfs indien er wel zo'n verband zou bestaan en uw moeder door de schok een hartaanval kreeg, dient opgemerkt te worden dat dit geenszins een indicatie is dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie bestaat of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet wanneer uw familie te weten zou komen dat u gescheiden bent. Uw overige verklaringen met betrekking tot de band met uw familie wijzen evenmin hierop. U verklaarde dat u de voorbije jaren zelf het rechtstreekse contact met uw moeder stopte, dit nadat ze in 2018 boos was geworden omdat ze dacht dat u de buitenechtelijke relatie van uw toenmalige echtgenoot verborgen had gehouden voor haar (CGVS, p. 3). Dat uw moeder boos was omwille hiervan wijst echter niet op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofd. Voorts verklaarde u tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 02/12/2020 wekelijks telefonisch contact te hebben met uw moeder (Verklaring volgend verzoek, vraag 21), wat de geloofwaardigheid van uw bewering geen rechtstreeks contact met uw moeder gehad te hebben de voorbije jaren ondermijnt. Uw broer, die in Qatar woont, heeft geen contact meer met u omwille van de betrokkenheid van uw ex-man bij de LTTE, zo zei u (CGVS, p. 3). Uw hele familie zou niets te maken willen hebben met u omdat ze denken dat u hulp zou vragen aan hen en omdat de autoriteiten navraag deden naar u na uw vertrek, waardoor ze bang zijn dat ze problemen zouden hebben in geval van contact met u (CGVS, p. 3). In uw eerdere verzoek en onderhavig verzoek werd echter vastgesteld dat de betrokkenheid van uw ex-man bij de LTTE en de problemen die u daardoor gekend zou hebben niet geloofwaardig zijn, waardoor er evenmin geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot het gebrek aan contact met uw familie. In elk geval bevatten uw verklaringen over uw familie geen concrete indicaties die erop wijzen dat u een risico loopt op vervolging of ernstige schade omdat u gescheiden bent. Gevraagd hoe het volgens u zou zijn voor u om als gescheiden vrouw in Sri Lanka te leven, zei u dat **de maatschappij u in het nauw zou drijven en dat het leven heel moeilijk zou zijn omwille van de cultuur** (CGVS, p. 6). Toen u gevraagd werd dit verder uiteen te zetten, zei u dat het vooral voor uw kinderen moeilijk zou zijn, zo zou de maatschappij met name uw kinderen herinneren aan de activiteiten van uw ex-man, waardoor ze gestresseerd zouden worden (CGVS, p. 6). Dat derden aan uw kinderen zouden vertellen over de activiteiten van uw ex-man en dat ze hierdoor gestresseerd zouden worden wijst echter geenszins op een vrees voor vervolging of ernstige schade in uw hoofd omwille van uw status van gescheiden vrouw. Het CGVS wijst er tevens op dat volgens beschikbare informatie (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) scheidingen tegenwoordig frequenter voorkomen in Sri Lanka dan in eerdere generaties. Zo waren er voor het einde van de oorlog in 2009 weinig scheidingen in de Tamil gemeenschap. In een latere periode waren er echter 400 echtscheidingen per dag in Sri Lanka. Uit toegevoegde objectieve informatie (DFAT Country Information Report Sri Lanka) blijkt dat echtscheiding minder gebruikelijk is in landelijke dan stedelijke gebieden, met name in meer religieuze gemeenschappen, vanwege een conservatievere houding en een meer uitgesproken sociaal stigma, maar deze informatie bevat geen indicaties dat gescheiden vrouwen in landelijke gebieden en/of uit religieuze gemeenschappen een veralgemeend risico op vervolging of ernstige schade lopen. Uit toegevoegde informatie blijkt voorts dat een groot deel van de gezinnen in Sri Lanka, met name 25,8 procent, een vrouwelijk gezinshoofd heeft. DFAT beoordeelt dat gezinnen met een vrouwelijk gezinshoofd kwetsbaar zijn voor maatschappelijke discriminatie en intimidatie van overheidswege. Er dient echter opgemerkt te worden dat een deel van de in dit rapport genoemde problemen betrekking hebben op voormalige vrouwelijke LTTE strijders, weduwes van LTTE kaderleden en vrouwen met banden met voormalige LTTE leden, maar u behoort tot geen van deze categorieën. Bovendien wijst het CGVS er tevens op dat u volgens uw verklaringen bij uw eerste verzoek na het vertrek van uw toenmalige echtgenoot geruime tijd zonder mannelijk gezinshoofd in Sri Lanka leefde, dat u toen een inkomen had van de verkoop van kokosnoten en dat u en uw ex-man twee huizen bezitten in Sri Lanka die oorspronkelijk alleen van u waren (CGVS 1814024, p. 5, 6). Met betrekking tot uw verblijf in Sri Lanka zonder uw man zei u dat het erg moeilijk was, met name omdat u erg verdrietig was en omdat leden van de Karunagroep langskwamen op zoek naar uw man; andere problemen hebt u destijds niet gehad (CGVS, p. 7). Er werd eerder echter reeds vastgesteld dat jullie vermeende problemen met de Karunagroep niet geloofwaardig zijn en het feit dat u verdrietig was omdat u alleen was met uw kind wijst niet op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Gezien de combinatie van uw weinig overtuigende verklaringen over het gebrek aan contact met uw familie, de vaststelling dat u voor uw komst naar België geruime tijd als moeder zonder uw toenmalige echtgenoot in Sri Lanka leefde en daarbij kon rekenen op uw sociaal netwerk, uw weinig concrete en overtuigende verklaringen met betrekking tot uw vrees om als gescheiden vrouw te leven in uw land van herkomst en bovenstaande algemene landeninformatie met betrekking tot gescheiden vrouwen en vrouwelijke

gezinshoofden, kan niet geconcludeerd worden dat u als gescheiden vrouw bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico op vervolging of ernstige schade loopt.

U had het voorts over uw **relationele problemen** en het geweld dat hiermee gepaard ging. Hoe jammerlijk deze situatie ook is, ze voegt niets wezenlijks toe aan uw asiëldossier. De echtscheiding werd ondertussen uitgesproken, uw ex werd gedwongen tot het betalen van alimentatie en u was in staat om een klacht neer te leggen bij de Belgische politie wegens de mishandeling die u onderging. Dit alles staat uw terugkeer naar Sri Lanka niet in de weg.

Uw advocaat haalt in een aanvullende nota bij het verzoekschrift aan dat u en uw minderjarige kinderen op basis van de vluchtelingstatus van uw ex-man en hun vader, de vluchtelingenstatus moet worden toegekend. Het CGVS wijst erop dat **uw minderjarige kinderen** S. V. (O.V. (...)) en N. V. (O.V. (...)) intussen erkend werden als vluchteling. Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. **Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.**

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heroplevens van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 7 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het

gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u Sri Lanka op legale wijze hebt verlaten, gezien u met uw paspoort en een visum van Sri Lanka naar België reisde.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig / ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

Er kan op basis van de documenten van de rechtbank en rekeninguittreksels aanvaard worden dat u ondertussen gescheiden bent en dat uw ex-man u alimentatie betaalt. U was in staat om in België klacht neer te leggen bij de politie wegens zijn gedrag, zoals blijkt uit de door u neergelegde politionele

documenten. Het schoolattest van uw dochter toont slechts aan dat ze in België ingeschreven is op een school. De nota's van uw advocaat zijn samenvattingen van uw situatie en documenten en bevatten geen informatie die bovenstaande appreciatie kan ombuigen. Dit geldt tevens voor de door uw advocaat in beroep voorgelegde arresten en documenten betreffende gezinseenheid. De in beroep neergelegde rapporten van DFAT en het Refugee Board of Canada met betrekking tot de behandeling van Tamils en personen met banden met de LTTE hebben geen bewijswaarde met betrekking tot uw terugkeervrees gezien uzelf nooit banden hebt gehad met de LTTE en de banden van uw ex-man met de LTTE niet geloofwaardig zijn. Het schrijven opgesteld door het CAW op basis van uw verklaringen werd reeds bij uw derde verzoek neergelegd en beoordeeld en is bijgevolg geen nieuw document.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat mevrouw V. de ouder is van twee minderjarige kinderen aan wie de vluchtelingenstatus werd toegekend."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoekster een appreciatiefout aan en de schending van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 23 van de Europese Richtlijn 2011/95, artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder andere, men recht heeft op een eerlijke administratieve procedure en de administratie serieus en zorgvuldig werkt.

Verzoekster hekelt vooreerst de motivering in de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat het loutere feit dat verzoekster gezinslid is van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor haar verzoek. Zij acht deze motivering stereotiep en meent dat het beginsel van gezinseenheid effectief toegepast dient te worden inzake haar beschermingsverzoek aangezien dit verzoek verankerd is in talloze artikelen van internationale verdragen, richtlijnen en rechtspraak. Ook al maakt het Verdrag van Genève geen expliciete melding van het principe van gezinseenheid, de Slotakte van de Conferentie van Gevolmachtigden maakt duidelijk dat het een eigen recht is van de vluchteling om zijn gezin eveneens te beschermen. Verzoekster citeert vervolgens artikel 23 van de Richtlijn 2011/95 inzake de instandhouding van het gezin en stelt dat dit artikel voldoende duidelijk en nauwkeurig geformuleerd is, voorziet in een positieve verplichting en rechtstreekse werking heeft. Zij citeert vervolgens uit het arrest *Ahmedbekhova* van het Hof van Justitie, waarin werd benadrukt dat de bescherming van de gezinseenheid een fundamenteel recht van de vluchteling is en dat Europese lidstaten daarom de verplichting hebben om een verblijfsstatus toe te kennen. Vervolgens citeert verzoekster rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin werd gesteld dat de toepassing van het beginsel van de eenheid van het gezin kan leiden tot een uitbreiding van internationale bescherming tot personen die niet hoeven aan te tonen dat zij persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen.

Bovendien vereist het hoger belang van het kind dat de vader eveneens het beschermingsstatuut zou krijgen, zo argumenteert verzoekster, nu het onmiskenbaar vaststaat dat de naleving van dit beginsel een algemene verplichting is verankerd in Europees recht, nu artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie het recht van een minderjarig kind vermeldt om rechtstreeks contact te kunne onderhouden met beide ouders opdat ze beiden zouden kunnen instaan voor de opvoeding van de minderjarige kinderen. Ook het Kinderrechtencomité (aanbeveling nr. 14) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (arrest *Jeunesse*) hebben benadrukt dat het belang van het kind de eerste overweging moet zijn wanneer het minderjarigen betreft. Zij meent dat hieruit duidelijk blijkt dat aan de leden van het gezin van een erkend vluchteling het afgeleide vluchtelingenstatuut moet worden toegekend. Verzoekster wijst er vervolgens op dat de familiale banden tussen haar en haar kinderen niet kan worden betwist nu de kinderen hun hoofdverblijf bij haar hebben en wijst op het standpunt van het UNHCR dat wijst op het belang van emotionele en sociale afhankelijkheid, die wordt geacht te bestaan tussen een minderjarig erkend vluchtelingenkind en zijn ouders, waarbij zij citeert uit een Nota van het UNHCR door F. Nicholson.

Verzoekster moet dus volgens haar op basis van de vluchtelingenstatus van haar kinderen de vluchtelingenstatus worden toegekend. Zij wijst er ook op dat zij niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor gezinshereniging in artikel 10, § 1, 7° van de Vreemdelingenwet met haar kinderen omdat deze niet als niet-begeleide minderjarigen in België zijn aangekomen. Er bestaat volgens

verzoekster geen andere procedure in Belgisch recht om de gezinseenheid tussen haar en haar kinderen te waarborgen en dit is in strijd met de eerbiediging van de gezinseenheid en de ingeroepen beginselen. De toekenning van het vluchtelingenstatuut op basis van het principe van gezinseenheid is de enige manier om een verblijfsrecht met dezelfde rechten en garanties toe te kennen aan verzoekster als deze van haar kinderen, zo betoogt zij onder verwijzing naar de conclusies van de advocaat-generaal in de zaak *Ahmedbekhova*. Verzoekster meent dat verwerende partij de aangehaalde bepalingen van de Kwalificatierichtlijn heeft geschonden door dit principe niet toe te passen en dat in de bestreden beslissing nergens wordt aangetoond dat verwerende partij de belangen van de minderjarige kinderen heeft afgewogen bij het nemen van de bestreden beslissing, hoewel de belangen van de kinderen worden beschermd door onder meer artikel 22bis van de Grondwet en artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het Kind.

In een tweede middel voert verzoekster een appreciatiefout aan en de schending van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna 'EVRM'), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder andere, men recht heeft op een eerlijke administratieve procedure en de administratie serieus en zorgvuldig werkt.

In een eerste grief zet verzoekster uiteen dat de motivering in de bestreden beslissing - volgens dewelke de door verzoekster ingeroepen vrees voor vervolging omwille van de politieke activiteiten van haar ex-man en zijn link met de LTTE niet kan worden aanvaard omdat haar man werd erkend omwille van de toenmalige situatie bij terugkeer van Tamils afkomstig uit het Oosten van Sri Lanka en zijn betrokkenheid bij de LTTE als ongeloofwaardig werd beoordeeld – strijdig lijkt met de verklaringen afgelegd door het CGVS in de terechtzitting van de Raad zoals weergegeven in het arrest van de Raad waarin wordt gesteld dat verwerende partij stelt dat dit onder meer was omwille van de politieke activiteiten die hij in België had ontplooid, zonder dit verder toe te lichten. Verzoekster wijst er op dat die politieke activiteiten onder meer deelneming aan een manifestatie van een Tamil vereniging betroffen. Aangezien de Raad oordeelde dat wegens de echtscheiding verzoekster niet kan verweten worden dat zij hierover niet meer informatie kan geven, kwam het aan het CGVS toe om het risico te analyseren in geval van terugkeer wegens de politieke activiteiten van haar man. De motivering in de bestreden beslissing is in wezen identiek aan de motivering in de eerdere beslissing die als onvoldoende werd beschouwd door de Raad. De reden voor erkenning van haar ex-man was een fundamenteel punt in de beoordeling van de Raad en uit de bestreden beslissing blijkt geen duidelijke uitleg voor de vermelde tegenstrijdigheid.

Verzoekster meent dat zij omwille van haar link met een vluchteling een risico op vervolging loopt bij terugkeer naar Sri Lanka. Verzoekster citeert ter staving uit het rapport van het Australian Department of Foreign Affairs waarin melding wordt gemaakt van het feit dat ook naaste familieleden van voormalige LTTE leden gezocht worden en onrustwekkende verdwijningen van personen die in verband kunnen gebracht worden met voormalige LTTE-leden. Deze risico's voor familieleden van LTTE-leden worden bevestigd in een recent rapport van de Canadian Immigration and Refugee Board van 2020 waaruit zij uitvoerig citeert. Verzoekster verwijst in dit verband ook naar Human Rights Watch, "*World Report 2023 – Sri Lanka – Events of 2022*" (internetlink), HRW, Submission to the Universal Periodic Review of Sri Lanka, juli 2022, Amnesty International, "*Sri Lanka 2021*" (internetlink) en US Department of State, "*Human Rights Report 2021 – Sri Lanka*" (internetlink). Verzoekster meent dat aangezien zij een familielid was, er zonder twijfel kan worden aangenomen dat ook zij gevaar loopt om dezelfde redenen als degene die aanleiding hebben gegeven tot de erkenning van een gegronde vrees voor vervolging van de ex-echtgenoot van verzoekster en de vader van deze kinderen.

In een tweede grief argumenteert verzoekster dat zij vreest gediscrimineerd te worden op basis van haar status van gescheiden vrouw, niet alleen door haar familie maar ook door de Sri Lankaanse maatschappij. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster geen concrete angst aanvoert in geval van terugkeer in dit verband, wijst verzoekster er op dat niet alleen rekening moet worden gehouden met de door verzoekster aangevoerde elementen maar ook met alle informatie waarover verwerende partij beschikt en die van invloed kan zijn op het verzoek. Verzoekster betoogt dat de beschikbare informatie bevestigt dat gescheiden vrouwen, of vrouwen die hun echtgenoot verloren hebben, geconfronteerd worden met meerdere vormen van discriminatie of vernederende behandeling. Verzoekster citeert ter staving uit DAFT, "*Country Information Report – Sri Lanka*", 23 december 2021 (internetlink).

Zij stelt dat zonder twijfel discriminatie bestaat en vernederende behandeling ten aanzien van alleenstaande vrouwen in Sri Lanka. Zij wijst er vervolgens op dat zij Tamil is en afkomstig van het westen van Sri Lanka benadrukt dat Tamils in het algemeen onder discriminatie lijden en citeert uit OFPRA, "*Sri Lanka: La situation pour les personnes retournant au Sri Lanka*", 24 mars 2022 (internetlink). Zij vertoont bijgevolg een zeer kwetsbaar profiel wegens haar status als gescheiden vrouw en haar Tamil afkomst. Verzoekster wijst er op dat zij noch op haar eigen familie, noch op de familie van haar ex-man kan rekenen

en verduidelijkt dat haar moeder in contact is met haar zoon maar niet met haar aangezien haar moeder weigert met haar te spreken. Zij beschikt dus niet over een netwerk in Sri Lanka, terwijl de landeninformatie het belang van dergelijk netwerk benadrukt. Verzoekster verwijst in dit verband naar het reeds geciteerde DAFT rapport. Verzoekster besluit haar betoog door te stellen dat noch artikel 3 van het EVRM, noch artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet het bestaan van vroegere ernstige schade vereisen om het risico op onmenselijke en vernederende behandeling vast te stellen.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoekster voegt de bestreden beslissing en het document inzake de BJB-aanstelling toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende Nota

Verzoekster legt een aanvullende nota van 25 mei 2023 neer waarin een uittreksel uit het artikel “*Het beginsel “eenheid van het gezin” in het vluchtelingenrecht: dead or alive*” wordt geciteerd en wordt gewezen op de hangende prejudiciële vragen bij het Hof van Justitie, gesteld door de Belgische Raad van State, gekend onder de rolnummers C-374/22 en C-614/22. Verzoekster stelt dat, indien de Raad niet van mening is dat de afgeleide status moet worden verleend, het passend is het arrest van het Hof af te wachten. Aan de aanvullende nota worden volgende stukken toegevoegd: (1) Denys, L., “*Het beginsel “eenheid van het gezin” in het vluchtelingenrecht: dead or alive*”, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, 2022/3, pp. 196 e.v.; (2) Raad van State, arrest nr. 253.779 du 18 mai 2022 en (3) Raad van State, arrest nr. 254.462 van 1. September 2022.

4. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante

informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster in december 2016 samen met haar in Sri Lanka geboren zoon naar België kwam om haar ex-echtgenoot, die in België werd erkend als vluchteling in 2015, te vervoegen. Haar dochter N. werd op 3 oktober 2017 in België geboren. Verzoekster en haar ex-echtgenoot zijn gescheiden in september 2019 maar blijven gezamenlijk het ouderschap uitoefenen over de beide minderjarige kinderen. In zijn arrest nr. 268 787 van 22 februari 2022 waarbij de onontvankelijkheidsbeslissing genomen ten aanzien van verzoekster en haar minderjarige kinderen werd vernietigd, stelde de Raad vast dat de door verzoekster bijgebrachte vonnissen van 26 september 2019, 13 februari 2020 en 17 juni 2021 en het politiegehoor van 1 september 2020 nieuwe elementen waren die mogelijk van die aard zijn om aan te tonen de eerdere beslissingen inzake het verzoek om internationale bescherming anders zouden geweest zijn indien deze elementen bij de eerdere beoordelingen hadden voorgelegen. De Raad oordeelde dat door de kwetsbaarheid van verzoekster redelijkerwijze kon worden aangenomen dat het voor haar moeilijk was om op zelfstandige wijze al de elementen aan te reiken die betrekking hebben op haar vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade omwille van het profiel van haar ex-partner en vader van haar kinderen. In het arrest wordt ook gesteld dat uit het onderzoek en de motieven van de bestreden beslissing duidelijk moet blijken waarom de kinderen de status van de moeder volgen en niet de status van hun vader.

6.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de twee minderjarige kinderen van verzoekster werden erkend als vluchteling.

De beslissing bevat verder geen informatie met betrekking tot de redenen waarom de minderjarige kinderen werden erkend als vluchteling. Ook het rechtsplegingsdossier bevat geen informatie hieromtrent maar gelet op hun jonge leeftijd en de bewoordingen van het vernietigingsarrest, kan worden aangenomen dat zij het statuut van hun vader volgen en dat zij dus erkend werden als vluchteling omwille van het gegeven dat hun vader erkend werd als vluchteling. Het rechtsplegingsdossier bevat althans geen informatie die erop wijst dat zij om andere redenen als vluchteling werden erkend.

6.4. In het vernietigingsarrest stelde de Raad vast dat noch uit het rechtsplegingsdossier noch uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt om welke redenen verzoeksters ex-echtgenoot in 2015 als vluchteling werd erkend en dat “[T]er terechtzitting stelt de verwerende partij dat dit onder meer was omwille van activiteiten die hij in België ontplooid had, zonder dit verder toe te lichten”. In de bestreden beslissing wordt, wat betreft de door verzoekster ingeroepen vrees voor vervolging omwille van de problematiek van haar ex-man, met name diens betrokkenheid bij de LTTE verwezen naar haar eerste verzoek, waar zij dit ook reeds aanhaalde en toen ongeloofwaardig werd bevonden en wordt bijkomend gesteld dat haar ex-man V.P. *“in 2015 bij zijn vijfde verzoek om internationale bescherming erkend werd als vluchteling omwille van de toenmalige situatie bij terugkeer van Tamils afkomstig van het oosten van Sri Lanka. De betrokkenheid van uw ex-man bij de LTTE werd bij geen van zijn verzoeken als geloofwaardig beoordeeld, waardoor uw herhaalde bewering problemen te vrezen bij terugkeer omwille van de betrokkenheid van uw ex-man bij de LTTE niet overeind blijft. Het feit dat u door jullie relatieproblemen mogelijk minder makkelijk toegang had tot informatie met betrekking tot uw ex-man is niet relevant gezien de ongeloofwaardigheid van het vermeende profiel van uw ex-man.”* Ter terechtzitting stelt verwerende partij dat artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn lidstaten ertoe verplicht om onder meer een verblijfsvergunning af te leveren om het beginsel van eenheid van het gezin ten aanzien van erkende vluchtelingen te garanderen, maar niet om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Met betrekking tot de door verzoekster opgeworpen tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verwerende partij ter terechtzitting van 16 december 2021 en de motieven van de bestreden beslissing licht verwerende partij toe dat bij de beoordeling van het risico bij terugkeer van verzoeksters ex-echtgenoot ook diens activiteiten in België in aanmerking werden genomen, ook al hadden deze een opportunistisch karakter en dat dit niet uitgebreid werd gemotiveerd in de bestreden beslissing. Daargelaten de reden waarom dit in de bestreden niet uitdrukkelijk werd vermeld, stelt de Raad vast dat verwerende partij ter terechtzitting opnieuw bevestigt dat de activiteiten van verzoeksters ex-echtgenoot in België mee in overweging werden genomen bij zijn erkenning als vluchteling maar dat in de bestreden beslissing enkel wordt verwezen naar de toenmalige situatie voor terugkerende Tamils in Sri Lanka.

Zoals reeds aangehaald in het arrest van de Raad van 22 februari 2022 kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites moet worden beoordeeld. Uit de erkenning van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeksters ex-echtgenoot en haar minderjarige kinderen volgt niet automatisch dat verzoekster zelf nood heeft aan internationale bescherming. De Raad herinnert er aan dat in het arrest *N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov* het Hof van Justitie oordeelde dat de Richtlijn 2011/95 niet voorziet in verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus aan andere derdelanders dan diegenen die vallen onder de definitie van *“vluchteling”* en van *“persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt”* (HvJ, 4 oktober 2018, *N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov*, nr. C-652/16, punt 48) en dat elke beslissing over de verlening van een van beide statussen moet worden gebaseerd op een individuele beoordeling om na te gaan of de verzoeker op basis van zijn persoonlijke situatie aan de voorwaarden voor de verlening van de status voldoet. Het doel van de richtlijn is immers om te bepalen of de verzoeker een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of een risico op ernstige schade heeft. Hieruit volgt dat de nood aan internationale bescherming niet zonder meer kan worden vastgesteld of een internationale beschermingsstatus worden toegekend op grond dat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Evenwel trad het Hof de advocaat-generaal bij in zijn stelling dat dit niet verhindert dat *“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ, 4 oktober 2018, *N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov*, nr. C-652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn volgens de welke *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen”*.

De vaststelling dat de betrokkenheid van verzoeksters ex-echtgenoot bij de LTTE niet geloofwaardig werd geacht door verwerende partij en dat zijn activiteiten in België een opportunistisch karakter zouden hebben, neemt niet weg dat verzoeksters ex-echtgenoot net zoals haar minderjarige kinderen erkend zijn als vluchteling. Er moet dus rekening worden gehouden met de bedreigingen waaraan haar minderjarige kinderen en ex-echtgenoot zijn blootgesteld om te kunnen bepalen of verzoekster wegens haar familieband met haar gezinsleden, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade. Uit het voorgaande is gebleken dat de activiteiten van verzoeksters ex-echtgenoot, en vader van haar minderjarige kinderen in België, mee aanleiding hebben gegeven tot de erkenning als vluchteling van

verzoeksters ex-echtgenoot en bijgevolg ook van haar minderjarige kinderen. Het hoger vermeld vermoeden dat gezinsleden louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien zodanig kwetsbaar zijn voor daden van vervolging dat dit een grond voor toekenning van internationale bescherming zou kunnen worden kan in de individuele omstandigheden van elke zaak worden weerlegd. Uit de bestreden beslissing kan niet afdoende blijken waarom verwerende partij in hoofde van verzoekster, als gezinslid van twee minderjarige kinderen die als vluchteling zijn erkend omwille van de activiteiten van hun vader, ex-echtgenoot van verzoekster in België, het bovenvermeld vermoeden weerlegd acht. Het louter gegeven dat zij gescheiden leeft van haar ex-echtgenoot kan daarvoor geen verklaring zijn, nu niet is betwist dat zij mee het ouderschap uitoefent over twee erkende vluchtelingen en niet uitgesloten kan worden dat zij in geval van terugkeer naar Sri Lanka, nog steeds zal worden geassocieerd met de activiteiten van haar man in België. Het rechtsplegingsdossier bevat geen informatie over de aard van deze activiteiten, noch over de huidige activiteiten van verzoeksters ex-echtgenoot zodat niet kan worden nagegaan in welke mate verzoekster in geval van terugkeer naar Sri Lanka al dan niet hierdoor in de negatieve aandacht zou kunnen komen van de Sri Lankaanse autoriteiten. Bovendien kan het al dan niet opportunistische karakter van deze activiteiten en de mogelijke impact hiervan op verzoeksters vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in geval van terugkeer, in de huidige stand van zaken, bij gebrek aan enige concrete informatie over de aard, frequentie en omvang van deze activiteiten, niet worden beoordeeld door de Raad.

Bijkomend stelt de Raad vast, zoals aangestipt in de aanvullende nota van verzoekster, dat de Raad van State in twee zaken die betrekking hebben op de situatie van gezinsleden van in België erkende vluchtelingen een aantal prejudiciële vragen heeft gesteld over de interpretatie van de artikelen 20 en 23 van de Kwalificatierichtlijn. In geen van beide zaken, gekend bij het Hof van Justitie onder de rolnummers C-374/22 en C-614/22, heeft het Hof reeds een arrest geveld. In de mate dat verzoekster zich in een gelijkaardige situatie bevindt als de verzoekers in beide zaken die thans voor het Hof van Justitie aanhangig zijn, kan in de huidige stand van zaken de Raad volstaan met te verwijzen naar de voorgaande overwegingen waaruit reeds is gebleken dat essentiële elementen ontbreken in het rechtsplegingsdossier.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET